

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010189
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7618010189.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2023, v trestnej veci proti L. K. a spol., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaných L. K. a L. F. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/31/2018 zo dňa 19.5.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a obžalovaných L. K. a L. F..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/31/2018 zo dňa 19.5.2022 boli obžalovaní L. K. a L. F. uznaní za vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 19. januára 2017 v čase okolo 23.30 hod. na území Spolkovej republiky Nemecko, v obci O., v prenajatom rodinnom dome na ul. B. str. XX, po predchádzajúcom slovnom konflikte spoločne prišli k dverám izby P. G. na prízemí domu, kde im P. G. najprv povedal, aby vypadli, následne vstal z postele, že ich vytlačí z prahu dverí jeho izby, po čom bol fyzicky napadnutý obvinenými tak, že ho minimálne rukami opakovane udreli na oblasť hlavy a následne aj do celého tela a prestali vo fyzickom útoku až po slovách poškodeného P. G. „či to už nestačí“, pričom P. G. spôsobili zranenia zlomeninu 9. rebra vpravo, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, pomliaždenie tváre a ľavej ušnice, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie brušnej steny v oblasti ľavého podbruška a pomliaždenie driekovej oblasti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 4 týždňov.

Za to im boli uložené tieto tresty:

Obžalovanému L. K. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Obžalovanému L. F. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným L. K. a L. F. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému P. G., nar. XX.X.XXXX v T., bytom M., ul. U. č. XXXX/X škodu z titulu bolestného

vo výške 1.589,40 eur, poškodenej X.j K. P. a.s. so sídlom P., V.E. - mestská časť P., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 645,47 z titulu vynaložených liečebných nákladov a Sociálnej poisťovni, ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 škodu vo výške 340,80 eur z titulu poskytnutého nemocenského.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodených P. G., nar. XX.X.XXXX v T., bytom M., ul. U. č. XXXX/X a X. K. P., a.s. so sídlom P. N. X, V. - mestská časť P., C.: XX XXX XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor a obžalovaní L. K. a L.V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol:

Okresný súd oproti obžalobe upravil popis skutku a konanie obžalovaných nekvalifikoval aj ako prečin porušovania domovej slobody § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ale len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na výpoveď poškodeného P. G. na hlavnom pojednávaní s tým, že obžalovaní ostali stáť v dverách izby, poškodený k nim pristúpil a tak došlo k fyzickej potýčke. Podľa okresného súdu nie je možné skonštatovať, že obžalovaní neoprávnene a násilím vošli do izby poškodeného. S týmto záverom okresného súdu sa prokurátor nestotožňuje a zastáva názor, že obžalovaní L. K. a L. F. spoločným konaním naplnili znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Poškodený P. G. v prípravnom konaní okrem iného vypovedal, že L. K. pomerne rázne vtrhol do jeho izby a hneď za ním aj L. F., pričom on v tom čase telefonoval s manželkou. Telefón položil na posteľ a vulgárne im povedal, aby vypadli z jeho izby, pričom K. vytláčal z izby von, za ktorým hneď stál L. F.. Tiež uviedol, že od jeho postele ku dverám izby je asi 1,5 metra a oni obaja stáli v izbe práve v tomto priestore. Počas toho, ako ich vytláčal, si navzájom aj vulgárne nadávali, a počas toho od jedného z nich dostal úder niekde do oblasti tváre. Nevie, čo sa po tomto údere ďalej udialo, pretože sa prebral až v polohe, keď sedel na podlahe opretý o jeho posteľ. Po tomto prebratí pri posteli ešte registroval úder do hlavy na ľavú stranu, pričom od koho z nich dvoch presne to nevie, ale obaja boli v izbe pri ňom a počul, ako K. rozpráva a vulgárne nadáva. Údery v danom momente boli opakované a asi posledné tri boli pravdepodobne dlaňou, nakoľko cítil tlak na ľavom uchu.

Na hlavnom pojednávaní poškodený P. G. vypovedal, že keď telefonoval s manželkou, otvorili dvere izby a vstúpili do dverí F. aj K.. Nebolo to tak, že vošli k nemu do izby. On položil telefón, vulgárne povedal, aby vypadol z jeho izby a začal ich vytláčať von z dverí. Vtedy asi spadli pred dvere izby a dostal úder. Odvtedy si nepamätá, iba to, ako bol naspäť v izbe pri posteli, obaja ho mlátili hlava-nehlava z ľavej strany. Asi po tretej facke zdvihol oči a opýtal sa, či už to nestačí, lebo cítil veľký tlak v ľavom uchu. Poškodený tiež uviedol, že nevie ktorý z nich ho udieral, v izbe počul oboch obžalovaných, ktorí nadávali. Potom prišiel kolega B., ktorý mal povedať, či sú normálni a zobral ho do kúpeľne poumývať sa, lebo bol od krvi. Poškodený P. G. tiež uviedol, že jeden z obžalovaných bol za prahom a druhý pred prahom, avšak s určitosťou to nevie. Keď ich tlačil, tak si myslí, že sa potkli a odvtedy si nepamätá, až kým sa neprebral pri posteli. Keď sa prebral, registroval pred sebou krv, sedel na zemi, ruky mal na posteli, otočil sa k nim a z ľavej strany ešte dostával na izbe facky do hlavy, pamätal si tri facky. Poškodený tiež uviedol, že po prebratí obžalovaní stáli nad ním a tiež, že počul v izbe nadávať F. a K.. Rozporné tvrdenia oproti výpovedi z prípravného konania odôvodnil tým, že odstupom času sa mu vybavujú nové a nové veci a vo výpovediach dopíňal nejaké veci.

Z výpovede poškodeného P. G. možno konštatovať, že nesúhlasil s tým, aby obžalovaní L. K. a L. F. vošli do jeho izby. Svoj nesúhlas dal obvineným jasne najavo jednak vulgárnym vyzvaním, aby z izby odišli, ako aj fyzicky tým, že ich z izby vytláčal von. Poškodený v súvislosti so začiatkom incidentu síce uviedol, že jeden z obžalovaných bol za prahom a druhý pred prahom, avšak z jeho vyjadrení, keď popisoval situáciu po tom, ako sa prebral v izbe pri posteli, je jednoznačne zrejmé, že minimálne v tom čase obaja obžalovaní boli v izbe poškodeného a tam ho fyzicky napádali minimálne troma fackami do hlavy. Obžalovaní L. K. a L. F. tak spoločným konaním neoprávnene vnikli do izby poškodeného, teda do obydľia iného, kde sa fyzickým napádaním poškodeného dopustili násilia, čím tak naplnili aj znaky

prečinu porušovania domovej slobody § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

V závere písomných dôvodov odvolania prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaní prostredníctvom obhajcu uviedli, že napadnutý rozsudok je nezákonný, vecne nesprávny, svojvoľný, pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné a zjavne arbitrárne. Rozsudok okresného súdu je v podstate stručným prepisom výpovedí viacerých osôb a citácie zákonných ustanovení. Obžalovaní od vznesenia obvinenia namietajú a argumentujú, že stíhaný skutok nie je trestným činom. Ďalej po citácii ustanovenia § 196 ods.3 Tr.por., článku 11 ods.2 Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie z 15.3.2021 o postavení obetí v trestnom konaní a článku 21 ods.1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach obžalovaní namietajú, že neexistovala žiadna prekážka, ktorá by poškodenému P. G. bránila v podaní trestného oznámenia v Nemecku, a to nemeckým orgánom príslušným na konanie o ňom, keďže k údajnému skutku malo dôjsť na území Nemecka, kde sa uplatňuje jeho zvrchovanosť na trestné stíhanie trestných činov spáchaných na jeho území. Zároveň je trestné stíhanie z uvedeného dôvodu neprípustné s poukazom na ustanovenie § 9 ods.1 písm. g) Tr.por. so zreteľom na prednostnú aplikáciu medzinárodných zmlúv - článku 21 ods.1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach. Z týchto dôvodov sa predmetná trestná vec ani nemohla realizovať v Slovenskej republike. Obžalovaní preto navrhujú zastaviť trestné stíhanie pre jeho neprípustnosť z dôvodu uvedeného v § 9 ods.1 písm. g) Tr.por.

Obžalovaní zdôrazňujú, že dôkazné bremeno v trestnom konaní leží výlučne na prokurátorovi, nie na súde. Obaja obžalovaní aj počas konfrontácie v prípravnom konaní stále uvádzajú tú istú verziu priebehu skutkového deja, túto verziu podporoval aj určitý svedok U. U.. Na druhej strane je tu verzia alebo tvrdenia poškodeného o tom, čo sa malo stať. V tejto súvislosti je potrebné zvýrazniť, že v záverečnej reči uvádzal prokurátor iba to, čo poškodený vypovedal v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Podstatné je to, že výpoveď z prípravného konania poškodený v značnom rozsahu, aj keď nie v celom zmenil až na hlavnom pojednávaní. Poškodený sa jasne vyjadril, že obžalovaní nevošli do izby, všetko sa muselo stať pred prahom dverí a poškodený išiel k nim a vytláčal ich preč až spadli pred dvere jeho izby. Na prvý úder si spomína až vtedy ako spadli, čiže tu je v podstate vylúčený úmyselný úder v podobe prvotného napadnutia zo strany obžalovaných. Najprv napadol poškodený obžalovaných a až tak došlo k „naťahovačke“. Poškodený uvádzal, že mal závrate dva týždne po incidente a keď chodil po chodbe daného domu, nasledujúce dni ho motalo. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že osoba, ktorá zásadne zmenila svoju výpoveď počas trvania konania je jedine samotný poškodený, ktorý je z tohto dôvodu značne nevieryhodný a v podstate úplne zmenil svoju výpoveď z prípravného konania, na ktorej bola postavená aj celá obžaloba. Obžalovaní opätovne zvýrazňujú, že je zrejmé aj z vyjadrení poškodeného, že on bol prvý, kto fyzicky napadol obžalovaných, ktorí stáli vedľa seba, či za sebou, čiže títo sa tak maximálne svojím konaním mohli mu brániť a tým pádom oni využili nutnú obranu, na ktorú mali právo v zmysle ustanovenia § 24 ods.1 Tr. zák.

V predmetnej trestnej veci je za hlavný dôkaz v neprospech obžalovaných považovaný znalecký posudok znalca U. E. F. v spojení s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k uvedenému sa už obžalovaní v prípravnom konaní rozsiahlo vyjadrovali a poukazovali na pochybnosti o znaleckom posudku aj samotnej odbornej znalosti znalca, čo bolo preukázané aj jeho výpoveďou. Keďže k údajnému napadnutiu poškodeného P. G. malo dôjsť 19.1.2017, pričom poškodený bol v dňoch 21.1.2017 a 23.1.2017 vyšetrený v zdravotníckych zariadeniach v Nemecku (kde je nepochybne celý zdravotný systém na oveľa vyššej úrovni ako na Slovensku), kde pri týchto vyšetreniach bolo zistené len pomliaždenie tváre a ľavej ušnice, pričom boli vylúčené akékoľvek zlomeniny lebky a hrudníka, z tohto dôvodu bola obhajobou položená otázka znalcom, aby sa vyjadril k zraneniam, ktoré boli diagnostikované poškodenému pri následných ošetreniach na Slovensku po dni 24.1.2017 nad rámec skorších zistení zdravotníckych zariadení v Nemecku. Znalec vo svojej odpovedi uviedol, že bola diagnostikovaná zlomenina 9. rebra vpravo, zlomeniny nosových kostí bez posunu úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie brušnej steny v oblasti ľavého podbruška a pomliaždenie v driekovej oblasti.

Vzhľadom k tomu, že v znaleckom posudku sú ako zranenia spôsobené poškodenému P. G. dňa 19.1.2017 v súvislosti s údajným útokom obžalovaných uvedené aj zranenia, ktoré opísal znalec na hlavnom pojednávaní a ktoré vôbec neboli zistené pri dvoch vyšetreniach poškodeného realizovaných v dňoch 21.1.2017 a 23.1.2017 v zdravotníckych zariadeniach v Nemecku, je zrejmé, že tieto zranenia neexistovali v čase spáchania skutku, lebo inak by boli uvedené a zistené lekármi v Nemecku. Z uvedeného teda vyplýva záver, že k vzniku týchto nových zranení muselo dôjsť až po 19.1.2017 v súvislosti s iným úrazovým dejom, napríklad práca v lese, pád po nadmernom užití alkoholu, náhodný úraz. Je nepochybné, že takýto znalecký posudok je už z laického pohľadu nesprávny v riešení odborných otázok a z toho dôvodu nepoužiteľný v trestnom konaní.

Obžalovaní ďalej poukazujú aj na zápisnicu o výsluchu znalca zo dňa 14.2.2018, z ktorej vyplývajú ďalšie chyby znaleckého posudku a to neuvedenie použitej odbornej literatúry, neuvedenie poradového čísla posudku, nelogické závery, pričom ani po výsluchu znalca nedošlo k odstráneniu pochybností a nejasností. Obžalovaní navrhli doplniť dokazovanie o znalecké dokazovanie prostredníctvom prirátania iného znalca alebo znaleckého ústavu, ktorý by riešil otázku možného vzniku jednotlivých zranení, ich mechanizmus a stanovil aj dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného, pretože toto obmedzenie nemusí byť totožné s primeranou dobou liečenia, a to s poukazom na ustanovenie § 123 ods.2 Tr.zák.

So zreteľom na vyššie uvedené je zrejmé, že jediným objektívne zisteným zranením je zranenie pomliaždenie tváre a ľavej ušnice, primeraná doba liečenia pri takomto poranení je 7 dní, z čoho vyplýva, že nie je splnená podmienka pre právnu kvalifikáciu stíhaného skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., pretože absentuje následok v podobe sťaženia obvyklého spôsobu života po dobu viac ako 7 dní.

V ďalšom obžalovaní v písomných dôvodoch odvolania podrobne a popisne uvádzali znenie otázok položených znalcovi na hlavnom pojednávaní a jednotlivé odpovede na tieto otázky. Z uvedených konštatácií krajský súd poukazuje na nasledujúce skutočnosti, ktoré obžalovaní zdôraznili vo svojom písomnom zdôvodnení.

Z ďalších odpovedí znalca vyplynulo to, že on ako znalec a nijaký iný znalec nemôže uviesť, že nejaké konkrétne zranenie sa stalo v nejaký konkrétny deň. Z medicínskeho hľadiska nie je možné určiť, či zranenia, ktoré on zistil a priradil ku konkrétnemu dňu, že by niečo také bolo reálne možné, čiže sa v podstate priznal, že spracoval nepravdivý znalecký posudok, ktorý bol založený nie na odborných znalostiach, ale na jeho dojmach a hypotézach.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaní ďalej uviedli, že pokiaľ ide o výsluchy svedkov, tak v podstate jediným priamym svedkom je svedok U. U., ktorý v prípravnom konaní incident popísal tak, ako ho vo svojej podstate opísali aj obžalovaní. Na hlavnom pojednávaní tento svedok po piatich či štyroch rokoch od skutku si nedokázal spomenúť na to, čo sa stalo, a preto uvádzal súdu svoje dojmy. Z uvedeného dôvodu bola jeho výpoveď z prípravného konania prečítaná s ktorou vyjadril súhlas a v závere sa vyjadril tak, že táto udalosť bola preňho nepodstatná. S danými osobami už potom nepracoval, a teda nemal nijaký dôvod niekomu pomáhať alebo škodiť. Naproti tomu svedok P. B., ktorý mal vidieť poškodeného tesne po incidente, tak tento aj po niekoľkých rokoch na hlavnom pojednávaní vypovedal prakticky zhodne s tým, čo vypovedal v prípravnom konaní, z čoho podľa názoru obhajoby vzniká podozrenie, že tomuto svedkovi bola zo strany poškodeného predložená zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, keďže vypovedal v podstate zhodne s touto zápisnicou.

Obžalovaní z vyššie uvedených dôvodov navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby rozhodol rozsudkom tak, že zastaví trestné stíhanie ako neprípustné a poukazom na § 9 ods.1 písm. g) Tr.por., resp. podľa § 285 písm. b) Tr.por. obžalovaných oslobodí spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

Z vyjadrenia poškodenej Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves k odvolaniu obžalovaných vyplynulo, že z hľadiska zaužívanej praxe sa vyjadrenie znalca čo do dĺžky pracovnej neschopnosti považuje iba za predpokladanú, resp. odporúčanú dobu trvania pracovnej neschopnosti, pričom dôvodnosť a dĺžka pracovnej neschopnosti musí byť v každom prípade individualizovaná. Takéto osobitosti sú zohľadnené práve vo vyjadreniach a lekárskejších správach ošetrojúceho lekára

poškodeného, prípadne v lekárskejších správach lekárov s konkrétnym špeciálnym zameraním. Pracovná neschopnosť poškodeného trvala celkom 45 kalendárnych dní, a teda Sociálna poisťovňa - pobočka Spišská Nová Ves trvá naďalej na uplatnenej náhrade škody, ktorá bola spôsobená v súvislosti s vyplatením dávok nemocenského poistenia vo výške 340,80 eur a vo zvyšnej časti obsahového znenia odvolania obžalovaných ponecháva na rozhodnutie príslušnému odvolaciemu súdu.

Poškodený vo svojom písomnom vyjadrení navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok ako vecne správny a spravodlivý potvrdil a odvolanie obžalovaného zamietol.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a obžalovaných krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o skutku uvedenom v obžalobe. K postupu odvolacieho súdu, ktorý po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 1 Tr. por., t.j. kontradiktórnym spôsobom konania dospel k správne skutkovému a právne záveru. V zmysle tohto záveru následne upravil skutok obžaloby a kvalifikáciu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. vypustil. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že uvedený postup plne zodpovedá obsahu vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v rámci zmeny v osobe zákonného sudcu. K argumentom obhajoby prezentovanými vo vzťahu k návrhu na zastavenie trestného stíhania pre jeho neprípustnosť z dôvodu uvedeného v § 9 ods.1 písm. g) Tr.por. odôvodňujúc tým, že poškodený mal podať trestné oznámenie v Nemeckej republike, čím by došlo k naplneniu dikcie ustanovenia § 196 ods.3 Tr.por., následne článku 11 ods.2 Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie z 15.3.2021 o postavení obetí v trestnom konaní a neposlednom rade z článku 21 ods.1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach krajský súd dodáva nasledovné.

Poškodený P. G. uviedol, že nechcel podať trestné oznámenie v Nemecku, riešil to ako chlap a myslel si, že si oddýchne a zo zranení sa nejakým vyľieči, avšak po príchode na Slovensko ho k podaniu trestného oznámenia presvedčila jeho manželka U.. M. G.. Z výpovede poškodeného P. G. a svedkyne U.. M. G. teda jednoznačne vyplynuli dôvody, prečo poškodený nepodal trestné oznámenie v Nemecku, ale na Slovensku tak, ako je to uvedené aj na čl. 156 vyšetrovacieho spisu. Podanie trestného oznámenia a následné trestné konanie vedené zákonným spôsobom na území Slovenskej republiky je podľa názoru krajského súdu plne v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti trestného konania, keďže všetky zainteresované osoby na skutku a svedkovia sú občanmi Slovenskej republiky.

Subjektívne vnímanie skutku obžalovanými zodpovedá jeho neobjektívnemu hodnoteniu. Znalec U.. E. F. na hlavnom pojednávaní aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a bez pochybností vysvetlil, prečo neboli ním konštatované zranenia poškodeného zistené v zdravotníckych zariadeniach v Nemecku. Zlomenina rebra bola zistená až v rámci CT vyšetrenia, ktoré sa realizovalo až 25.1.2017, pričom CT vyšetrenie je presnejšie oproti röntgenu a je bežné, že sa toto zranenie diagnostikuje až odstupom času. Taktiež obdobná situácia nastáva aj pri zlomenine bez posunu úlomkov, čo bolo aj v prípade poškodeného. Nemožno vyhodnotiť v neprospech poškodeného to, že mu v Nemecku nezrealizovali CT vyšetrenie hlavy aj napriek tomu, že poškodený udával jej bolesti. Znalec aj podľa názoru krajského súdu presvedčivo a bez pochybností zodpovedal všetky otázky a vyjadril sa aj k mechanizmu vzniku zranení poškodeného, ktoré zodpovedajú útoku minimálne rukami iných osôb. Aj výpoveď poškodeného P. G. je konzistentná aj napriek tomu, že v jednotlivých časových odstupoch vypovedal širšie a obsiahlejšie ku skutku, čo zodpovedá otrasu mozgu ľahkého stupňa, pri ktorom dochádza k výpadkom pamäti a táto sa odstupom času zlepšuje. Poškodený tak, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu nechodil do práce, bol práceneschopný, domov prišiel v sprievode svedka P. B., ktorý šoféroval auto a ktorý mu aj zavolať v Nemeckej republike záchrannú službu. Poškodeného svedok P. B. videl na druhý deň, pričom uviedol, že mal ucho napuchnuté až zmodrené, sťažoval sa na bolesť rebier a v podstate ďalšie dva dni chodili spolu na ošetrenia.

Aj krajský súd je toho názoru, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom neboli zistené žiadne také

skutočnosti, ktoré by svedčili pre záver, že poškodený P. G., svedkovia P. B. a U.. M. G. by vypovedali nepravdu, t.j. aby mali úmysle privodiť bezdôvodne trestné stíhanie obžalovaným L. K. a L. F..

K odvolacím námietkam prokurátora, v ktorých uviedol, že obžalovaní dali minimálne tri facky poškodenému P. G. v priestoroch izby a čomu predchádzal nesúhlas poškodeného s ich vstupom do izby sú v rozpore s výpoveďou poškodeného P. G. vykonanej na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s jeho vysvetlením k jeho prečítanej časti výpovede z prípravného konania zo dňa 8.11.2017. V súvislosti s tým krajský súd zdôrazňuje jednu zo základných zásad trestného konania, uvedeného v § 2 ods. 19 Tr. por., pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak a taktiež aj v ustanovení § 278 ods. 2 Tr. por., ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a v ustanovení § 278 ods. 3 Tr. por., súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

Na podklade takto vykonaného dokazovania aj podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaných L. K. a L. F. právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., a to tak, že obžalovaní dňa 19.1.2017 v čase okolo 20.30 hod. na ulici Haupt str. 28, po predchádzajúcom slovnom konflikte pred dverami izby v prenajatom rodinnom dome P. G. tohto fyzicky napadli, pričom mu spôsobili zlomeninu 9. rebra vpravo, nosových kostí bez posunu úlomkov, pomliaždenie tváre, ľavej ušnice, brušnej steny v drierkovej oblasti a otras mozgu ľahkého stupňa s dobou liečenia 4 týždňov.

Okresný súd postupoval správne, pokiaľ pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného L. K. nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a u obžalovaného L. F. jednu poľahčujúcu okolnosť a dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu z dôvodu individuálnej prevýchovy, ako aj z dôvodu generálnej prevencie na prevýchovu oboch obžalovaných postačuje uloženie podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov.

Správne okresný súd rozhodol, keď v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr.por. zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej X. zdravotnej poisťovni a.s. V škodu vo výške 645,47 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov poškodenému P. G. v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel dňa 19.1.2017, keďže si svoj nárok uplatnila riadne a včas. Ani krajský súd nemal pochybnosti o oprávnenosti tohto nároku, ktorý bol preukázaný vyčíslením jednotlivých nákladov. Taktiež v súlade s vyššie uvedeným ustanovením Trestného poriadku bola obom obžalovaným uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému P. G. z titulu bolestného sumu vo výške 1.589,40 eur, ktorá plne zodpovedá bodovému ohodnoteniu zranení poškodeného v znaleckom posudku t.j. v počte 90 bodov. Rovnako v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr.por. bola obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej Sociálnej poisťovni riadne a včas uplatnenú škodu vo výške 340,80 eur z titulu vyplateného nemocenského. Nakoľko dokazovanie vo vzťahu k náhrade škody, ktorá bola uplatnená nad rámec vyššie uvedených súm, by bolo potrebné vykonať dokazovanie, ktoré by značne predĺžilo trestné konanie. Správne rozhodol okresný súd, keď podľa § 288 ods.2 Tr.por. poškodených P. G. a X. K. P., a.s. V. so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, odvolanie obžalovaných L. K., L. F. a okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.